

**Szakpolitikában Győri Enikő, politikai
munkában Tabajdi Csaba az élen
Magyar képviselők az EP-ben, 2009-2010**

1. Vezetői összefoglaló

A Policy Solutions az elmúlt egy évben minden hónapban nyilvánosan értékelte a magyar EP-képviselők teljesítményét. Az új ciklus első évét összegző elemzésben **a havi elemzésekben már bejáratott módszertan szerint, a szakpolitikai és a politikai aktivitás különválasztásával elemzi uniós képviselőink munkáját.** Az első év összesítésében a Policy Solutions **a vonatkozó időszak hivatalos statisztikáira támaszkodik, de az egyes tevékenységek „súlyát” is figyelembe veszi.** Mindezek alapján két kategóriában, a szakpolitikai és a politikai tevékenység alapján rangsoroltuk a képviselőket.

Szakpolitikai rangsor: Győri, Surján, Göncz

1. Győri Enikő (Fidesz)

Szakpolitikai munkában Győri Enikő, fideszes EP-képviselő nevéhez fűződik a legtöbb tevékenység. Annak ellenére, hogy Győri nem kapott az elmúlt egy évben riportéri megbízatást, az uniós szinten is jelentős témákban benyújtott és elfogadott több tucat módosító indítványával hamar jelentős szakmai elismerést vívott ki magának. **A módosító indítványok tekintetében a gazdaságpolitikai szakértő Győri Enikő az egész EP negyedik legaktívabb képviselője volt.** Véleménykészítési feladatot az összes magyar képviselő közül mindössze öten kaptak – Győri ebben az ötben is benne volt.

2. Surján László (Fidesz)

Szakmai munka tekintetében a második helyet a szintén fideszes Surján László érdemelte ki a Policy Solutions elemzése alapján. **Surján kiemelését az indokolja, hogy legösszetettebb munkát igénylő szerepben, riportörként ő került leginkább a figyelem középpontjába, az összes magyar képviselő közül ő kapta a legjelentősebb szakmai megbízatást.** A fideszes képviselő az EP történetében első kelet-európai képviselőként kapott lehetőséget arra, hogy az Európai Unió költségvetéséről szóló parlamenti javaslatokat jelentésben összegezze. Ez a feladat nagyrészt le is kötötte Surjánt, így a módosító indítványok beadása terén csak a középmezőnyben foglal helyet.

3. Göncz Kinga (MSZP)

A szakpolitikai munkában a harmadik helyezést Göncz Kinga szocialista képviselő érdemelte ki. Göncz mellett szólt, hogy az uniós szinten is igen jelentős, vállalkozásoknak szóló mikrohitelprogramról szóló jelentést ő dolgozta ki. A volt

szocialista külügyminiszter emellett a módosító indítványok tekintetében is sokat dolgozott, a második legtöbb javaslatot benyújtva a magyarok közül.

Politikai rangsor: Tabajdi, Morvai, Kósa

1. Tabajdi Csaba (MSZP)

Az új ciklus első évében kiemelkedő politikai aktivitást mutatott Tabajdi Csaba, az MSZP delegációvezetője. **A szocialista politikus mindhárom vizsgált politikai eszköz tekintetében a legtöbbet dolgozók között végzett:** nevéhez fűződik – holtversenyben – a legtöbb plenáris felszólalás, a legtöbb a Bizottságnak és a Tanácsnak feltett parlamenti kérdés, illetve holtversenyben a második legtöbb állásfoglalási indítványhoz csatlakozott. Tabajdi előkelő helyét azonban nemcsak a mennyiségi szempont, hanem tevékenységének a magyar érdekek védelme tekintetében releváns volta is indokolja: kitartóan érvelt a Tokaji márkanev szlovák regisztrációja ellen és határon túli magyar ügyekben is sokszor mutatkozott meg.

2. Morvai Krisztina (Jobbik)

A politikai tevékenységek tekintetében második helyet a jobbikos Morvai Krisztina szerezte meg. Tabajdival ellentétben **Morvai Krisztina felszólalásainak túlnyomó többségét magyar belpolitikai ügyeknek szentelte:** több tucat hozzászólásában hívta fel a figyelmet a rendőrség 2006. október 23-i túlkapásaira. Emellett azonban olyan kérdéseket is feszegetett a képviselőasszony, melyek relevánsabbak európai szinten: így több alkalommal beszélt az egyes európai országok élelmiszer önrendelkezéséről, a neoliberais gazdaságpolitika bukásáról, illetve az európai nők jogainak a védelméről is.

3. Kósa Ádám (Fidesz)

A Policy Solutions a politikai munka rangsorában a harmadik helyet a fideszes Kósa Ádámnak adja. **Kósa Ádám úgy volt a legaktívabb fideszes megszólaló, hogy felszólalásainak mindegyikét jelyelven tette meg.** Kósa elsősorban a fogyatékosok európai szintű védelméért lépett fel a plenáris üléseken, többek közt kezdeményezte egy fogyatékosági igazolványt bevezetését az EU-ban, amely minden tagállamban biztosítaná a fogyatékkal élők jogait. A plenáris üléseken mutatott munkája mellett a parlamenti kérdések politikai figyelemfelhívó eszközével is gyakran élt: a magyar képviselők közül – Tabajdi mögött – második leggyakrabban intézett kérdéseket saját szűkebb szakterületén a Bizottsághoz és a Tanácshoz.

2. Módszertan

A Policy Solutions az elmúlt egy évben egyedülként, minden hónapban nyilvánosságra hozta elemzését a magyar EP-képviselők brüsszeli és strasbourg-i teljesítményéről. Elemzéseinkben rendszerint két szempont szerint vizsgáltuk uniós képviselőink munkáját. Külön elemeztük azokat az eszközöket, amelyekkel az egyes képviselők az Európai Unióban folyó jogalkotási folyamatokra tudnak hatással lenni, illetve azokat a fórumokat, amelyek a szélesebb értelemben vett politikai munkának (pártpolitikai kérdések, nemzeti ügyek képviselete, hazaüzenés a küldő ország politikai színpadára) adnak teret. A magyar EP-képviselők elmúlt egy évét összefoglaló kutatásunk ugyanezen logika mentén halad.

Havi elemzéseinket az a meggyőződés vezette, hogy a szakpolitikai és politikai tevékenységek nem összehasonlíthatók, nemcsak azok műfaja, de sok esetben az azokra szánt előkészítési idő és azok potenciális hatása miatt sem. Ez az állítás nem jelenti azt, hogy bármelyik képviselői eszköz használatával ne érhetne el sikert az uniós politikus. Azt azonban hangsúlyoznunk kell, hogy az egyes képviselőktől függ, milyen csatornákon keresztül találják meg az érvényesülés útját, illetve profil- és témaválasztásukon múlik, hogy mit tekintenek elérendő célnak. Értelemszerűen más úton indul el egy politikus, aki az uniós szintű pénzügyi szabályozási kérdésekre szeretne hatni, mint az, aki az EU további bővítéséről szóló politikai vitában szeretne főszerephez jutni, vagy az, aki a hazai politikai kampányt szeretné tevékenységével segíteni. Ebből fakadóan nem tartanánk szerencsés megoldásnak az egyes tevékenységek szimpla összeadását, illetve annak a valóban csábító kérdésnek a megválaszolását, hogy ki volt a legjobb, ki érte el a legnagyobb eredményt?

Egy EP-képviselői elemzés ezért a Policy Solutions szerint leginkább azt tudja bemutatni, hogy az egyes képviselők mire helyezték a hangsúlyt tevékenységük során, illetve, hogy az egyes parlamenti eszközök tekintetében kik voltak a leggyakoribb és legaktívabb „használók”. Ennek megfelelően az elmúlt egy évet átfogó elemzésünk szakmai munkát vizsgáló részében egyenként áttekintjük, hogy kik voltak a legtöbbször foglalkoztatott jelentéstevők, véleményező, illetve kik adták be a legtöbb sikeres módosító indítványt. A második nagy fejezetben a politikai aktivitás három legfőbb formáját – az állásfoglalási indítványokat, a plenáris felszólalásokat és a parlamenti kérdéseket – vizsgáljuk egyesével.

A bevezetőben ismertetett eredményhirdetés terén maradunk a már az elmúlt egy év során alkalmazott kategóriáknál: azt mutatjuk be, hogy mely képviselők nevéhez fűződik a legtöbb, de egyben fajsúlyosnak is tekinthető szakmai és politikai munka. Az elmúlt egy év valamennyi magyar jelentésének, véleményének, módosító indítványának, felszólalásának, kérdésének és állásfoglalási indítványának ismeretében azonban arra is vállalkozunk, hogy a számokat ne csak önmagukban nézzük, hanem kontextusba is helyezzük, az egyes képviselői tevékenységeket azok súlya és jelentősége alapján is értékeljük. Elismerjük, hogy elemzésünk

emiatt hordoz magában szubjektív elemeket, de meggyőződésünk, hogy bár nagyban támaszkodunk rájuk, csupán a számok világának felhasználásával az egyes – akár egy képviselői eszközön belüli – tevékenységek közötti különbségtétel szinte lehetetlen feladat. Jelen írás ezért minden táblázathoz szöveges indoklást is tartalmaz, melyben rámutatunk az egyes képviselői eszközök súlyára és a legaktívabb politikusok által vitt témák jelentőségére.

3. A magyar EP-képviselők szakmai munkája

3.1 Raportóriai feladatok

Egy jelentés raportőrének lenni a legnagyobb megtiszteltetést jelentő szakpolitikai feladat. Egy raportóriai megbízás azt jelenti, hogy az EP-képviselő egy ügy, egy szakpolitikai dosszié felelőssévé válik, feladata a témafelelős szakbizottság álláspontjának kidolgozása és megfogalmazása, illetve annak képviselete az EP plenáris ülésén. A raportóriai szerep nemcsak a politikai csoportok alkuját jelzi, de azt is, hogy a képviselőt szakmailag alkalmasnak látják arra, hogy az adott bizottság számára kidolgozza a tervezetet, majd a módosítójavaslatok beérkezése után elkészítse azt a végleges szöveget, amely a plenáris ülés elé kerül.

A magyar képviselők kevesebb, mint egyharmada kapott jelentéstevői feladatot az elmúlt egy évben. Képviselőink összesen 10 jelentést készítettek, ami elmarad az előző ciklusban tapasztalt megbízási aránytól. 2004-2009 között a hazai EP-képviselők a számszerűsíthetően a legjobb eredményt éppen a legnagyobb szakmai elismerésnek számító és legkomplexebb munkát igénylő területen, a jelentéstevői feladatkörben nyújtották – a magyar képviselők öt év alatt összesen 85, éves átlagban 17 jelentést készítettek. Az előző ciklusban az egy főre jutó raportóriai megbízások tekintetében a magyarok nemcsak a velük együtt csatlakozott országok képviselőit előzte meg, de a régi tagországok átlagánál is valamivel jobb statisztikát produkáltak.

Helyezés	A képviselő neve	Jelentések száma
1.	Surján László	3
2-3.	Göncz Kinga	2
2-3.	Szájer József	2
4-6.	Deutsch Tamás	1
4-6.	Gál Kinga	1
4-6.	Schmitt Pál	1

Az új ciklus első évében raportőrként Surján László került leginkább a figyelem középpontjába. A fideszes képviselő az EP történetében első kelet-európai képviselőként kapott lehetőséget arra, hogy az Európai Unió költségvetéséről szóló parlamenti döntéshozatalt vezesse. Mindhárom jelentése e megbízatásához kapcsolódott. A gazdasági válság kezelése során szintén nagy jelentőségű feladatot kapott Göncz Kinga. A szocialista

politikus a kis- és középvállalkozók támogatását megcélzó új mikrohitelprogram felállításáról szóló jelentést gondozta.

Egy jelentés elkészítésének lehetősége egyben a szakpolitikai elismertség jele is. Ekként lehet értékelni a fideszes delegációvezető, Szájer József jogi témájú jelentésteveői munkáit, vagy az aktív kisebbségi jogvédő Gál Kinga a demokrácia és az emberi jogok “világszintű előmozdításának finanszírozási eszközéről” szóló jelentésre szóló megbízását. Az utóbbi egy évet EP-alelnökként magas pozícióban töltő Schmitt Pál szintén szűkebb európai parlamenti szakterületén, a kulturális és oktatási bizottságban dolgozott ki jelentést az egyetemek és a vállalkozások közötti kapcsolat erősítéséről. Deutsch Tamás első EP-képviselői évét a pénzügyi szakpolitikusi profil felépítésére fordította: ehhez nyújtott jó bizonyítási lehetőséget az Európai Beruházási Bank 2008-as tevékenységéről szóló jelentés kidolgozása.

3.2 Véleményezői tevékenység

Amennyiben egy európai parlamenti jelentésnek több szakpolitikai területet érintő hatása van, akkor a „főfelelős” jelentéstevő mellett kijelölésre kerülnek úgynevezett véleményezők is. Ezen véleményezők a saját szakbizottságuk módosító javaslatait gyűjtik össze, egyeztetik és szövegezik meg. Az ilyen véleményezői megbízatás ezért szakmailag igen jelentős, hiszen az elkészített véleményben javasolt módosítások sok esetben a végső joganyag részévé válnak.

Az elmúlt egy év során a magyar európai parlamenti képviselők közül összesen öt képviselő kapott véleményezői megbízatást, mindegyikük egy-egy alkalommal. Ezen vélemények főképpen az Unió költségvetésével kapcsolatban tartalmaztak javaslatokat, így a fideszes Óry Csaba a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság tagjainak nevében nehezményezte, hogy a gazdasági válság közepén az Unió költségvetése csökkenteni kívánja a foglalkoztatásra szánt összeget, míg képviselőtársa, Schöpflin György az Alkotmányügyi Bizottság nevében szállt síkra a kommunikációs kiadások növelése mellett. A szocialista Herczog Edit az Ipari és Energiaügyi Bizottság részéről a kutatásra és fejlesztésre szánt összegeket kevesellte. Mivel az Unió költségvetésének elfogadása az Európai Parlament egyik legerősebb jogköre, ezért minden ezzel kapcsolatos szakmai munka kiemelkedő jelentőséggel bír.

Emellett azonban más, kevésbé jelentős témákért is felelősek voltak a magyar véleményezők: Győri Enikő egy konkrét uniós intézmény, az Európai Központi Bank 2008. évi tevékenységéről készített jelentéshez írt véleményt, Gál Kinga pedig azt foglalta össze, hogy milyen hatásai lesznek az Európai Unió Európai Emberi Jogi Egyezményhez való csatlakozásának.

Helyezés	A képviselő neve	Vélemények száma
1-5.	Gál Kinga	1
1-5.	Győri Enikő	1
1-5.	Herczog Edit	1
1-5.	Schöpflin György	1
1-5.	Óry Csaba	1

3.3 Módosító indítványok

A módosító indítványok elsődleges szerepe az uniós jogszabályok és nem jogalkotási dokumentumok tartalmának megváltoztatása és befolyásolása. Ezzel az eszközzel az EP-képviselők érvényre juttathatják választóik akaratát, saját vagy pártcsoportjuk közpolitikai preferenciáját. A jelentéstevői és véleményezői feladatkör mellett a módosító indítványok útján tudják az EP-képviselők a leginkább befolyásolni egy-egy jogszabálytervezet tartalmát. Az európai parlamenti munka során a módosító indítványok is alkalmasak arra, hogy egy képviselő bizonyítsa hozzáértését és az aktív szerepfelfogásra való hajlandóságát.

Módosító indítványok betérjesztése gyakori eszköz volt az elmúlt év során a magyar képviselők kezében is. Két jobbikos képviselő (Balczó Zoltán és Szegedi Csanád) kivételével valamennyi képviselőnk javasolt tartalmi változtatásokat a EP-ben megvitatott jogszabálytervezeteken, három fideszes és három szocialista képviselő pedig tíznél is több alkalommal élt ilyen indítvánnyal.

A fideszes Győri Enikő – bár raportóri megbízást az elmúlt egy évben nem kapott – a módosító indítványok terén mutatott kiemelkedő aktivitásának köszönhetően tartozik a legaktívabb szakpolitikai munkát végző magyar EP-képviselők közé. A 2009. júliusa óta eltelt évben elfogadott 35 módosító indítványa nemcsak a magyar küldöttségen belül számít kiugróan magasnak, de az egész EP-t figyelembe véve is a negyedik helyre elegendő. Az elsősorban pénzügyi szabályozási kérdésekben megnyilvánuló Győrihez hasonlóan sok módosító indítványával más magyar EP-képviselők is elismert szakmai profilt tudtak kialakítani. Többek között ez segített a fideszes Glattfelder Bélának és a szocialista Tabajdi Csabának abban, hogy a mezőgazdasági politika terén elismert szakértökké váljanak, így válhat egyre befolyásosabb nőjogi és romaügyi politikussá a fideszes Járóka Livia és foglalkoztatás- és szociálisügyi európai szakpolitikussá a szocialista Göncz Kinga.

Helyezés	A képviselő neve	Módosító indítványok száma
1.	Győri Enikő	35
2.	Göncz Kinga	16
3.	Járóka Livia	13
4.	Glattfelder Béla	12
5-7.	Herczog Edit	10
5-7.	Tabajdi Csaba	10
5-7.	Áder János	10
8-9.	Kósa Ádám	9

8-9.	Gál Kinga	9
10.	Deutsch Tamás	8
11-12.	Gyürk András	7
11-12.	Surján László	7
13.	Őry Csaba	6
14-15.	Morvai Krisztina	5
14-15.	Szájer József	5
16.	Gurmai Zita	4
17-18.	Schmitt Pál	3
17-18.	Schöpflin György	3
19-20.	Hankiss Ágnes	1
19-20.	Bokros Lajos	1

4. A magyar EP-képviselők politikai munkája

4.1 Állásfoglalási indítványok

Egy szakbizottság, valamelyik képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő nyújthat be állásfoglalási indítványt az Európai Parlament plenáris ülése elé. Az állásfoglalási indítványok sok esetben a demokrácia vagy az emberi jogok megsértését elítélő – szimbolikus - nyilatkozatok, de más, a Parlament napirendjén szereplő kérdésről is kiadható ilyen deklaráció. Az elfogadott indítványnak csak politikai következménye van, jogi nincsen. Egy adott képviselő szerepe az állásfoglalási indítvány elindításában sokféle lehet: a legkomolyabb munkát az a képviselő végzi, aki a kitalálója, megszövegezője az indítványnak, míg a másik véglét az, ha egy politikus csak egyszerűen a nevét adja a dokumentumhoz.

A magyar európai parlamenti képviselők közül Óry Csaba volt a legaktívabb állásfoglalási indítványok jegyzése terén: négy ilyen dokumentumhoz fűződik a neve. Többek közt ő volt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által frissített egyezmények ratifikációjáról szóló állásfoglalási indítvány néppárti koordinátora, és részt vett Európa 2020-ig tartó stratégiájára vonatkozó indítvány kidolgozásában is.

Helyezés	A képviselő neve	Állásfoglalási indítványok száma (az azonos témájú, de más eljárési mód alapján többször benyújtott indítványokat külön- külön nem számoljuk)
1.	Óry Csaba	4
2-3.	Surján László	3
2-3.	Tabajdi Csaba	3
4-7.	Áder János	2
4-7.	Deutsch Tamás	2
4-7.	Gyürk András	2
4-7.	Járóka Livia	2
8-16.	Balczó Zoltán	1
8-16.	Bokros Lajos	1
8-16.	Gál Kinga	1
8-16.	Göncz Kinga	1

8-16.	Győri Enikő	I
8-16.	Herczog Edit	I
8-16.	Kósa Ádám	I
8-16.	Pelczné Gáll Ildikó	I
8-16.	Schöpflin György	I

A magyarok körében a „legnépszerűbb” állásfoglalási indítvány a tavaszi-nyári árvízkárosultak megsegítésére felszólító irat, melyhez tíz fideszes és két szocialista politikus, valamint Bokros Lajos is nevét adta. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy egy több tucat képviselő által jegyzett papír megfogalmazása az egyes politikusoknak nem sok erőfeszítésébe került.

Jól látható, hogy az állásfoglalási indítvány pártpolitikai árkokon átívelő műfaj: a cianidos bányászati technológiák betiltása, a Duna-stratégia kidolgozása, a romák integrációjáról szóló dokumentum mindegyikét egyaránt jegyezték szocialista és fideszes képviselők.

Összességében elmondható, hogy mindössze Glattfelder Béla, Gurmai Zita, Hankiss Ágnes, Schmitt Pál, Szájer József és a jelenlegi három jobbikos képviselő nem jegyez semmilyen állásfoglalási indítványt, a többiek mind részt vettek legalább egy dokumentum elkészítésében.

4.2 Parlamenti felszólalások

Az Európai Parlament két helyszínen, Strasbourgban és Brüsszelben tart plenáris üléseket, mely üléseken a politikai vitákat és a szavazásokat folytatják le. A plenáris ülések emellett lehetőséget biztosítanak arra is, hogy a képviselők kérdéseket tegyenek fel más uniós intézmények vezetőinek, így az Európai Bizottság biztosainak, vagy az Európai Tanács elnökének. A plenáris ülésen való felszólalások jelentős része leginkább a választóknak szóló politikai üzenet, hiszen az egyes jogszabály-tervezetek szakmai vitáit a szaktanácsokban már a plenáris ülés előtt lefolytatták a képviselők. Ugyanakkor nem szabad lebecsülni sem a felszólalások politikai súlyát, hiszen később ezeket a beszédeket idézi a sajtó, és ez az egyetlen lehetőség minden képviselőnek, hogy teljes európai parlamenti plénum előtt kifejtse álláspontját.

Akárcsak a nemzeti parlamentekben, úgy az Európai Parlamentben is a felszólalás tipikusan „ellenzéki” műfaj: mindezt jól mutatja, hogy a legtöbbet beszélő öt magyar politikusból három szocialista, kettő pedig jobbkios – azaz nem az EP többségét adó néppárti képviselőkről van szó. A két felszólalás-rekorder – 47-47 beszéddel - a szocialista Tabajdi Csaba és a jobbkios Morvai Krisztina volt. Tabajdi első számú témája a mezőgazdaság volt: több alkalommal osztotta meg véleményét a Közös Agrárpolitika tervezett reformjaival kapcsolatban képviselőtársaival, hívta fel a figyelmet Szlovákia jogtalan Tokaj bornév bejegyzésével kapcsolatban, vagy figyelmeztetett a tejipari válságra. Tabajdi emellett a határon túli magyar kisebbségek aktív védője is volt a Parlamentben, a szocialista képviselők közül a legelősebben szólalt fel a szlovák nyelvtörvény ügyében.

Tabajdival ellentétben Morvai Krisztina felszólalásainak túlnyomó többségét magyar belpolitikai ügyeknek szentelte: több tucat hozzászólásában hívta fel a figyelmet a rendőrség 2006. október 23-i túlkapásaira és a képviselőtársai támogatását kérte a terrorizmus gyanújával elfogott Budaházy György ügyének európai szintű felülvizsgálatában. Emellett azonban olyan kérdéseket is feszegetett a képviselőasszony, melyek relevánsabbak európai szinten: így több alkalommal beszélt az egyes európai országok élelmiszer önrendelkezéséről, a neoliberális gazdaságpolitika bukásáról, illetve az európai nők jogainak a védelméről is.

A parlamenti felszólalásokkal kapcsolatban érdemes még kiemelni a fideszes Kósa Ádámot, aki úgy volt a legaktívabb fideszes megszólaló, hogy felszólalásainak mindegyikét jelnyelven tette meg. Kósa elsősorban a fogyatékosok európai szintű védelméért lépett fel a plenáris üléseken, többek közt kezdeményezte egy fogyatékosági igazolványt bevezetését az EU-ban, amely minden tagállamban biztosítaná a fogyatékkal élők jogait.

Helyezés	A képviselő neve	Felszólalások száma
1-2.	Morvai Krisztina	47
1-2.	Tabajdi Csaba	47
3.	Balczó Zoltán	35
4.	Göncz Kinga	31
5.	Herczog Edit	23
6.	Kósa Ádám	21
7-8.	Gál Kinga	20
7-8.	Járóka Livia	20
9.	Gurmai Zita	16
10.	Gyürk András	16
11.	Surján László	16
12.	Győri Enikő	13
13.	Schöpflin György	11
14.	Szegedi Csanád	11
15.	Deutsch Tamás	9
16.	Szájer József	9
17.	Áder János	8
18.	Bokros Lajos	8
19.	Glattfelder Béla	8
20.	Óry Csaba	5
21.	Hankiss Ágnes	2
22-23.	Pelczné Gáll Ildikó	1
22-23.	Schmitt Pál	1 (képviselőként)

4.3 Parlamenti kérdések

Az európai parlamenti képviselőknek joguk van írásbeli kérdéseket intézni az Európai Bizottsághoz és a Tanácshoz. A kérdések egyrészt ezen két szerv ellenőrzését szolgálják, másrészt a képviselők a kérdések révén hívják fel a Bizottság és a Tanács figyelmét fontos politikai ügyekre. A kérdések sok esetben arra is szolgálnak, hogy írásban kapjanak a politikusok választ a szakterületüket érintő európai álláspontról. A kérdések így egyfajta kiegészítő eszközök, sem politikai, sem szakpolitikai súlyuk nem jelentős.

A parlamenti kérdések benyújtásánál a szocialista Tabajdi Csaba bizonyult a legaktívabbnak az összes magyar képviselő közül. A delegációvezető elsősorban környezetvédelmi, élelmiszerbiztonsági kérdéseket nyújtott be, és ezt az eszközt is megragadta, hogy felhívja a figyelmet a Tokaji név jogszerűtlen szlovák regisztrációjára. A jobboldali politikusok közül Kósa Ádám a fogyatékosok integrálását, segítségét előmozdító ügyekben fogalmazott meg számos kérdést a Bizottsághoz - melyek közül kettőt Őry Csabával közösen fogalmazott meg. A másik aktív fideszes kérdező, Gál Kinga ugyancsak hű maradt saját szakterületéhez: szinte minden kérdése a különböző európai kisebbségek nyelvhasználatával volt kapcsolatos.

Helyezés	A képviselő neve	Parlamenti kérdések száma (az azonos tárgyú kérdéseket nem számoljuk külön)
1.	Tabajdi Csaba	9
2.	Kósa Ádám	8
3.	Gál Kinga	7
4.	Áder János	6
5-7.	Glattfelder Béla	5
5-7.	Győri Enikő	5
5-7.	Herczog Edit	5
8.	Surján László	3
9-11.	Schöpflin György	2
9-11.	Göncz Kinga	2
9-11.	Őry Csaba	2
12-14.	Járóka Livia	1
12-14.	Gurmai Zita	1
12-14.	Gyürk András	1

Ugyanakkor, a parlamenti kérdések eszközének súlytalanságát mutatja, hogy a fenti három politikuson kívül alig akadt képviselő, aki legalább kéthavonta megfogalmazott volna egy kérdést. Holott egy-egy kérdés maximum egyoldalas - de sokszor csak néhány soros - dokumentum. Ráadásul, több esetben is olyan témákat érintettek a kérdéseikben a magyar képviselők, melyek egyértelműen nem tartoztak a kérdés címzettjeinek hatáskörébe.

Mint más európai parlamenti eszközöknél, így a kérdéseknél is gyakran előfordult a pártcsoportokat átívelő összefogás: jelen esetben a Duna-stratégia megalkotásának szükségességére és a cianidos bányászat betiltására hívták fel közösen fideszes és szocialista képviselők a figyelmet.